

Pojď si chvíli nechat zdát,
že všechno, co se může stát,
nikam nezmizí,
nikam nezmizí.
Že o nás Shakespeare začne psát,
Nirvána s Beatles budou hrát,
že nejsme cizí,
že nejsme cizí.

A čas od času
jen tak pro okrasu
do mraků pouštět bubliny,
stačí znát přesnou trasu
a jít bez kompasu
až k hranicím vysněnokrajiny.

Kde ve všech ulicích
tančí dětský smích
a jediný výstřel
je z balonkových děl.
Kde se týden rozdělí
na sedm nedělí
a na všech hodinách se usazuje prach.

Pojď si jenom chvíli lhát,
že na Everestu můžem stát
a neznáme nízko
a neznáme nízko.
Že můžem nechat vodu vzplát
i Atlantidu z moří stát
a všemu jsme blízko,
a všemu jsme blízko.

A čas od času
jen tak pro okrasu
na zdi paneláků kreslit květiny
stačí znát přesnou trasu
a jít bez kompasu
až k hranicím vysněnokrajiny.

Ať ty sny trvají dlouze
a zmizí fronty na štěstí,
s kapsami plných kouzel
najdem to místo z pověstí.

Kde ve všech ulicích
tančí dětský smích
a jediný výstřel
je z balonkových děl.
Kde se týden rozdělí
na sedm nedělí
a na všech hodinách se usazuje prach.